

Wyplata wygranych ma miejsce zaraz po zakończeniu i sprawdzeniu obliczeń i po otrzymaniu od sędziego u celownika powiadomienia, że na wypłacenie zezwala.

Takie postanowienie sędziego u celownika jest nieodwołalne, nawet jeśliby na skutek późniejszego postanowienia Zarządu lub Komisarzy Towarzystwa, porządek przyjęcia koni do mety uległ zmianie.

Zezwolenie na wypłatę nie może być dane, jeśli przed zakończeniem sprawdzania wag będzie wniesione zażalenie, dotyczące czy to konia, który wygrał, czy konia, który przyszedł z miejscem, do chwili osądzenia zażalenia.

Jeśli jednak wyrok nie może być wydany w przeciągu jednej godziny, to wypłata ma miejsce według porządku, w jakim konie przyszły do celownika, według orzeczenia sędziego u mety.

Wypłata nie może być nigdy niższą od stawki.

Wypłata uskutecznia się tylko za przedstawieniem biletu, który jest zawsze na okaziciela.

Bilety zgubione, przecięte, rozdarte i poplamione nie będą płacone.

W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Prezes Towarzystwa może zezwolić na opłacenie takich biletów. W takim razie wypłata następuje nie wcześniej, jak po upływie ośmiu dni.

Bilet kupiony nie może być zwrócony, ani zamieniony.

Za podrabianie lub fałszowanie biletów wzajemnych zakładów winni podlegają odpowiedzialności karnej.

Wypłata biletów dokonywa się na torze w kasach wzajemnych zakładów w dzień wyścigu do chwili zamknięcia kas, nie opłacone bilety mogą być reklamowane w specjalnej kasie na torze w czasie wyścigów lub w Zarządzie Towarzystwa w przeciągu siedmiu dni, po upływie których bilety są przedawnione i nie podlegają opłaceniu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamiński*

3.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 9 grudnia 1922 roku

o zmianie rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego, w porozumieniu z Ministrem Skarbu, z dnia 15 maja 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o wypłacie zastępczej pewnych kategorii wierzytelności, należnych obywatelom Państwa Polskiego od niemieckich, austro-węgierskich i austriackich b. rządów zaborczych, względnie okupacyjnych.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r., w przedmiocie wypłaty zastępczej pewnych

kategorji wierzytelności, należnych obywatelom Państwa Polskiego od niemieckich, austro-węgierskich i austriackich b. rządów zaborczych, względnie okupacyjnych (Dz. U. R. P. 1920 r. № 70 poz. 465) zarządza się co następuje:

§ 1. Sprawy o wypłaty zastępcze wierzytelności, powstałych na obszarze b. zaboru austriackiego, niezłatwione dla jakichkolwiek bądź powodów przez Komisarjat Głównego Urzędu Likwidacyjnego we Lwowie do końca roku 1922, przejmują z dn. 1 stycznia 1923 r. Główny Urząd Likwidacyjny do bezpośredniego złatwienia.

§ 2. Zgodnie z paragrafem poprzednim rozporządzenia niniejszego, §§ 3 i 7 rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego, w porozumieniu z Ministrem Skarbu, z dnia 15 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 57 poz. 361), zostają z dniem 1 stycznia 1923 r. zmienione o tyle, że czynności w zakresie wypłat zastępczych, wykonywane przez Komisarjat Głównego Urzędu Likwidacyjnego we Lwowie, mają być uskuteczniiane bezpośrednio przez Główny Urząd Likwidacyjny.

§ 3. Odnośne instytucje i osoby interesowane od dnia 1 stycznia 1923 r., wszelkie odpowiedzi na pisma Komisarjatu Głównego Urzędu Likwidacyjnego we Lwowie w sprawach wypłat zastępczych winne kierować wprost do Głównego Urzędu Likwidacyjnego w Warszawie.

Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego:

J. Karśnicki

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

4.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 28 grudnia 1922 r.

w przedmiocie przedłużenia mocy prawnej patentów na wynalazki oraz świadectw ochronnych na wzory rysunkowe, modele i znaki towarowe, udzielonych na zasadzie poprzednio obowiązujących ustaw.

Na mocy art. 33 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o patentach na wynalazki, art. 15 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o ochronie wzorów rysunkowych i modeli oraz art. 23 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o ochronie znaków towarowych (Dz. P. P. P. № 13, poz. 137—139), zarządza się co następuje:

Termin do składania podań o patenty na wynalazki, o ochronę wzorów rysunkowych i modeli, tudzież o ochronę znaków towarowych, zgłaszanych do Urzędu Patentowego Rz. P. na zasadzie art. 33 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o patentach na wynalazki, art. 15 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o ochronie wzorów rysunkowych i modeli oraz art. 23 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o ochronie znaków towarowych (Dz. P. P. P. № 13, poz. 137 — 139), przedłużony ostatnio rozporządzeniem Ministra Prze-

mysłu i Handlu z dnia 30 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 92 poz. 853) dla obszaru b. zaboru rosyjskiego do dnia 31 grudnia 1922 r., przedłuża się dla tegoż obszaru do dnia trzydziestego pierwszego marca tysiąc dziewięćset dwudziestego trzeciego roku.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

5.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 30 grudnia 1922 r.

o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W części II Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt „Postanowienia Taryfowe” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 48 poz. 428) wprowadza się zmianę następującą:

w p. 71 normę 5.000 kg. zmienia się na 10.000 kg.

§ 2. W części III tejże Taryfy Ogólnej „Nomenklatura i klasyfikacja towarów” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 48 poz. 428) wprowadza się zmiany następujące:

w gr. 41 „Materiały drzewne” pozycję „Bambus” uzupełnia się nazwą: „i orzechy kamienne”;

w gr. 71 „Barwniki sztuczne i naturalne” pozycję „Ziemie i gliny farbiarskie surowe i palone” uzupełnia się słowami „w beczkach lub workach”;

w gr. 79 „Wody mineralne” pozycję „Wody mineralne krajowe” uzupełnia się nazwą „Morszyńska”.

§ 3. W części V tejże Taryfy Ogólnej „Taryfy wyjątkowe” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 97 poz. 894) wprowadza się zmiany następujące:

w tablicy stacyjnej do taryfy wyjątkowej № 2-c, wprowadzonej w życie z dniem 1 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 113 poz. 1028), skreśla się stacje następujące: Białystok II, Brześć II, Jarosław, Lewicka, Łomża, Platerowo, Przemyśl, Suwałki, Wilno, Wołkowysk I i II oraz Zamość wraz z odnoszącymi się do tych stacji stawkami.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 5 stycznia 1923 r.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:
Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

6.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 12 grudnia 1922 roku

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie opłaty za egzamina uczniów aptekarskich w b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy art. 2 p. 17 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), § 29 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz rozporządzenia Kanclerza rzeszy niemieckiej z dnia 18 maja 1904 roku w przedmiocie egzaminów aptekarskich (Dz. P. Rz. niem. str. 150), zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowioną w § 7 rozporządzenia Kanclerza rzeszy niemieckiej z dnia 18 maja 1904 roku w przedmiocie egzaminów aptekarskich (Dz. P. Rz. niem. str. 150), opłatę za egzamina uczniów aptekarskich podwyższa się do 5000 marek.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze b. dzielnicy pruskiej i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego: *Cłodzko*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Warszawa. Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

19710 P

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 250 mk.

Od Redakcji. Z dniem 1 stycznia zatrzymano wysyłkę Dz. Ustaw prenumeratom zalegającym w opłacie za ubiegły kwartał r. 1922, jak również tym, którzy nie opłacili prenumeraty w sumie 10.000 mk. za I kwartał r. b.

Jednocześnie zaznacza się, że za numery większej objętości (od 3 arkuszy wzwyż), zawierające konwencje, umowy międzynarodowe w obcych językach, taryfy kolejowe i t. d., pobierana będzie osobna dopłata.

Pp. prenumeratory, którzy zyczą sobie otrzymać konwencję górnośląską w językach polskim i francuskim, zawierającą 385 stron druku formatu Dz. Ustaw (załącznik do № 44), winni wpłacić/marek 4.000 na konto czekowe № 30-130 do P. K. O. lub do Redakcji Dziennika Ustaw Plac Krasieńskich 12.